Сміливі захисники народу" (За віршем А. Малишка "Гомін, гомін по діброві..."). Твір 5 клас

У XVII столітті Україна знаходилась під владою Польщі. Жорстокі й пихаті польські пани нещадно знущалися з українського люду. Але терпіння ввірвалося. В Україні почалася кривава війна. Першими пішли в бій запорозькі козаки. Саме про ці події, точніше, про важливу битву під Жовтими Водами, йдеться у вірші Андрія Малишка "Гомін, гомін по діброві...".

Початок вірша змальовує картину бою здалеку. Від заграв, що спалахують над полем, навіть жовкне трава, тобто сама природа виступає безпосереднім учасником цієї історичної події:

Гомін, гомін по діброві,

А над полем все заграви,

А над полем все заграви,

Пожовтіли буйні трави...

Далі звучить заклик відважно битися за волю України, яку Малишко порівнює з квіткою, що в'яне:

Глянь, Богдане, квітка в'яне,

Дай-но січі, дай-но грому!

Поет не змальовує самого бою. Але читачу легко уявити, як гетьманська кіннота могутніми лавами йде на ляхів, як тікають поневолювачі від козацької зброї:

Топче шляхта дикі терни,

Загубивши шлях додому.

У вірші "Гомін, гомін по діброві " поет зображує нищівний розгром польських панів. Андрій Малишко висловлює впевненість у тому, що український народ непереможний, бо веде справедливу боротьбу за своє щасливе майбуття.